

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512205441
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1512205441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Serraghis Loan Management Ltd, so sídlom Afentrikas 4, Afentrika Court, Office 2, 6018, Larnaca, Cyprus, reg. č. HE 257931, zast. Peter Mačo, nar. 16.10.1986, trvalý pobyt Jurkovičova 6578/9, 080 01 Prešov, adresa pre doručovanie APS CZ?SK SERVICES s.r.o., k rukám Petra Mača, Celetná 988/39, Praha 1, 110 00, ČR, proti žalovaným: 1/ W. M., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Z., O. X, 2/ Y. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Z., N. X, 3/ N. N., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Z., Q. X, o zaplatenie 1 040,36 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.02.2019, č.k. 14C/246/2013-245, jednomyseľne

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanej 1/, 2/, a 3/ sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (výrok I) a žalovaným 1,2,3, náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 497, § 502 ods.1, § 503 ods. 1,2, § 504 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2,3,4, 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 53 ods.1, § 53 ods. 4 písm. b), § 53 ods. 5, § 54, § 460, § 470 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 23a ods. 1,2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaných bola dňa 27.11.2007 uzavretá zmluva o úvere (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania úverov pre fyzické osoby (ďalej len „VPP“). Nakoľko právny predchodca žalovaných neuhrádzal riadne a včas splátky dlhu, žalobcu výzvou zo dňa 02.12.2010 vyzval právneho predchodcu žalovaných k splateniu dlhu. Dňa 16.12.2010 zmluvou o postúpení pohľadávok Citibank Europe plc (postupca) postúpil svoju pohľadávku voči právnemu predchodcovi žalovaného na žalobcu. Z bodu 28 VPP vyplýva, že klient nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky postúpiť, previesť, zmeniť, či akokoľvek disponovať s ktorýmkoľvek zo svojich práv či záväzkov podľa zmluvy o úvere na tretiu osobu. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaných ako spotrebiteľskú zmluvu. Po citácii § 53 ods. 1, 4 písm. b/, § 53 ods. 5, § 54 Občianskeho zákonníka, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>§ 23a ods. 1, 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, článku 2 písm. b/, c/, článku 3 ods. 1, článku 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, súd prvej inštancie konštatoval, že zmluvná podmienka, podľa ktorej právny predchodca žalovaných nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky previesť alebo akokoľvek disponovať

s ktorýmkoľvek zo svojich práv či záväzkov počas trvania zmluvy o úvere a banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť či previesť ktorékoľvek zo svojich práv či záväzkov zo zmluvy o úvere na tretie osoby, spôsobuje hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Výrazným spôsobom obmedzuje oprávnenie spotrebiteľa nakladať s pohľadávkou, ktorá mu potenciálne môže vzniknúť proti veriteľovi a nestanovuje žiadne podmienky, podľa ktorých môže veriteľ súhlas s postúpením odoprieť. Táto podmienka je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva. Uvedený názor podporuje aj postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý postúpil svoju pohľadávku na spoločnosť so sídlom na Britských panenských ostrovoch a následne na Cyprus. Uplatňovanie práv proti zahraničnému subjektu je pre spotrebiteľa neúmerne náročné a zložité a pritom spotrebiteľovi je poskytovaná zvláštna ochrana práve v dôsledku jeho nerovného postavenia proti dodávateľovi alebo predajcovi a je účelné vyvažovanie tejto nerovnováhy. Pretože uvedená zmluvná podmienka zakladá hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, ide o neprimeranú podmienku, ktorú spotrebiteľská, resp. typová zmluvu nesmie obsahovať. Na základe týchto skutočností, keďže banka postúpila svoju pohľadávku na žalobcu, založila tým nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, išlo o neprimeranú podmienku, teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zároveň vyslovil, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>že postúpenie pohľadávky voči právnomu predchodcovi žalovaných na subjekt so sídlom na Britských panenských ostrovoch a neskôr na Cypre je neplatné a žalobca (právny predchodca žalobcu - poznámka odvolacieho súdu) nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 257 C.s.p. a s prihliadnutím na čl. 4 ods. 2 C.s.p.. Nakoľko v konaní úspešným žalovaným 1/,2/ a 3/ trovy konania nevznikli, súd vyslovil, že žalovaným 1/,2/,3/ náhradu trov konania nepriznáva.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že námietka nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu je úplne neodôvodnená, nakoľko pohľadávku zo spotrebiteľského úveru môže veriteľ postúpiť. Zákon neobmedzuje v žiadnych ustanoveniach, možnosť postúpenia pohľadávky na zahraničný subjekt. Nakoľko uvedená podmienka bola uvedená vo VPP a nebola dojednaná v úverovej zmluve individuálne mal sa súd pri rozhodovaní držať dikcie § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje, že nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom. Neplatnosť postúpenia pohľadávky teda môže spôsobiť iba existencia dohody medzi veriteľom a dlžníkom, že pohľadávku nemožno postúpiť. Ako vyplýva zo šiesteho odôvodnenia smernice EHS 93/13, jej účelom je odstrániť neprijateľné podmienky. Jej cieľom, ale nie je vyhlásiť zmluvy na základe nekalých podmienok, ktoré obsahujú, za neplatné. Cieľ, ktorý sleduje normotvorca smernice, spočíva výlučne v nastolení rovnováhy, nie však v odstránení zmluvy ako celku. Vyhlásenie, neplatnosti celých zmlúv v závislosti od záujmu spotrebiteľa by sa nenastolila rovnosť medzi zmluvnými stranami. Tvrdenie, že postúpenie pohľadávky v tomto konkrétnom prípade výrazne sťažuje pozíciu spotrebiteľa, je pre spotrebiteľa neúmerne náročné a môže ho odradiť od efektívnej ochrany svojich práv nemá opodstatnenie, nakoľko konanie prebieha na všeobecnom súde žalovaného a nech by bol veriteľom ktokoľvek, vždy by nároky zo spotrebiteľskej zmluvy musel uplatňovať na tomto súde. Z ustanovenia, že druhý účastník úverového vzťahu nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky postúpiť, previesť, meniť, či akokoľvek disponovať ktorýmkoľvek zo svojich práv, nie je možné vyvodiť, že banka nemôže svoj nárok postúpiť. Uvedené ustanovenie je možné posúdiť iba ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je neplatná a preto aj druhý účastník úverového vzťahu má právo so svojou prípadnou pohľadávkou slobodne disponovať. Neprijateľná podmienka vo VPP k zmluve nemôže spôsobiť neplatnosť postúpenia pohľadávky, lebo neprijateľná podmienka je v zmysle §-u 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Upozornil na to, že pohľadávka je majetkom a právo mu potencionalne môže vzniknúť proti veriteľovi, je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva. V zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka veriteľ môže aj bez súhlasu dlžníka postúpiť svoju pohľadávku inému. Námietka nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu je úplne neodôvodnená, nakoľko pohľadávku zo spotrebiteľského úveru môže veriteľ postúpiť. Zákon neobmedzuje v žiadnych ustanoveniach, možnosť postúpenia pohľadávky na zahraničný subjekt. Opravným zásahom na nastolenie rovnováhy zmluvy uzatvorenej pri výkone zmluvnej autonómie oboch strán sa má táto zmluva práve opraviť a nie zničiť. Vo vzťahu ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že nebolo zrejším v akom rozsahu bola sporná pohľadávka postúpená, poukázal na skutočnosť,

že v konaní riadne predložil listiny - zmluvy o postúpení pohľadávky spolu s prílohami, z ktorých sú zrejme všetky namietané skutočnosti. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 30.03.2016 pripustil zmenu účastníka konania a vstup súčasného žalobcu do konania, pričom v tom čase nemal zmluvu o postúpení pohľadávok za spornú, pričom žalobcu počas celého konania nevyzval na predloženie originálov listín. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 09.07.2019 sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila žalovaná 1/. Nakoľko nedisponuje právnickým vzdelaním nevyjadrila sa k právnej argumentácii žalobcu avšak poukázala na to, že žalobca sa na nariadené termíny pojednávania nedostavil a žiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Mala za to, že dlh jej právneho predchodcu nie je preukázaný.

6. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.07.2019 sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila žalovaná 2/, majúca za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Zmluva, ktorá bola uzavretá medzi jej právnym predchodcom a veriteľom Citibank Slovakia a.s. sa vyznačuje výrazným nepomerom zmluvných strán v prospech veriteľa. Nielenže obsahuje neprijateľné podmienky, ale aj spôsobom ako je naštylizovaná vopred zaviazala dlžníka vzdať sa svojich práv, čo je v rozpore s § 54 Občianskeho zákonníka. Dlžníka už v momente podpisu stavia do mimoriadne nepriaznivej situácie, čo sa rozhodne nedá označiť inak ako nekalá obchodná praktika. Zmluva sa však nevyznačuje len hrubou nerovnováhou práv a povinností zmluvných strán, ale navyše bola niekoľkonásobne postúpená na zahraničného postupcu. Uviedla, že nikto neupieral veriteľovi možnosť postúpiť pohľadávku, avšak zásadnou otázkou bolo, prečo si veriteľ vyberá práve zahraničné spoločnosti. Na Slovensku je dostatočné množstvo spoločností, ktoré by vymáhanie postúpenej pohľadávky vedeli oveľa efektívnejšie vymôcť a najmä komunikácia s ňou by bola pre „bežného spotrebiteľa“ jednoduchšia a transparentnejšia. Pretože je úplne zrejmé, že pre „bežného slovenského spotrebiteľa“ bude komunikácia so zahraničnou spoločnosťou náročná a preto táto voľba vyvoláva dojem, že toto konanie veriteľa je účelové a jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, pretože vopred kalkuluje s faktom, že takýto „bežný spotrebiteľ“ sa ani nepustí do komunikácie so zahraničnou spoločnosťou na Z. B.Ý. T. alebo na H. a pod. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že postúpenie pohľadávky v tomto konkrétnom prípade výrazne sťažuje pozíciu spotrebiteľa, je pre spotrebiteľa neúmerne náročné a môže ho odradiť od efektívnej ochrany svojich práv. Toto tvrdenie súdu jednoznačne má opodstatnenie, pretože v tomto konkrétnom prípade šlo o dlžníka, ktorý bol už vo vyššom veku, cudzí jazyk neovládal žiadny a aj keby sa rozhodol postupcu kontaktovať, bolo by obtiažne vykomunikovať a riešiť situáciu. Poukázala na to, že žalobca sám uznal nekalé podmienky uzatvorenej zmluvy, preto ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, nekalé obchodné praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi, je to niekoľkonásobné porušenie náležitostí zmluvy, je teda neplatná. Žalobca sa odvolával aj na smernicu EHS 93/13, podľa ktorej sa normotvorca snaží o nastolenie rovnováhy. Práve rovnosť v tomto zmluvnom vzťahu predsa bola vo výraznom nepomere v prospech veriteľa. Pokiaľ veriteľ postúpi pohľadávku zahraničnému subjektu už touto voľbou spôsobí v zmluvnom vzťahu výrazný nepomer a spotrebiteľovi absolútne vezme možnosť konštruktívne riešiť situáciu. Odníme mu tak akékoľvek práva a ponecháva mu tak len povinnosti. Môžem teda konštatovať, že samotný zástupca žalobcu uznáva, že spotrebiteľská zmluva obsahovala neprijateľnú podmienku. Jednanie veriteľa teda možno označiť ako nekalé obchodné praktiky. Na druhej strane však naďalej trvá na tom, že nevidí žiaden problém v niekoľkonásobnom postúpení pohľadávky na zahraničného postupcu, veď predsa nakoniec bude žaloba na dlžníka podaná na všeobecnom súde odporcu. Nielenže takéto konanie sa prieči dobrým mravom, ale je absolútne nelogické z môjho pohľadu. Mala tak za to, že žalobca svojimi argumentmi v odvolaní len potvrdil správnosť rozhodnutia súdu a preto žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Žalovaná 3/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

8. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.08.2019 sa žalobca vyjadril k podaniam žalovanej 1/ a 2/ a uviedol, že na podanom odvolaní trvá.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

10. Odvolací súd, prihládajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p).

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje a vyjadruje sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

12. Pre úplnosť k odvolací dôvodom odvolací súd dodáva, že pôvodne išlo o pohľadávku Citibank (Slovakia) a.s., ktorá v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Citibank Europe plc zanikla ku dňu 17.03.2009. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2010 bola pohľadávka voči právnomu predchodcovi žalovaných postúpená na spoločnosť Debtinvest Limited so sídlom na Z. B. T. a následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.04.2012 na žalobcu, so sídlom na H.. Predmetná pohľadávka bola opakovane postupovaná, ako bolo vyššie uvedené a to na spoločnosti majúce sídlo mimo Slovenskej republiky. Dôsledkom postúpenia pohľadávky je zmena na strane veriteľa bez zmeny obsahu práva na plnenie (pohľadávky). Môže sa zdať, že postúpenie pohľadávky ako takej nemôže mať za následok zhoršenie postavenia dlžníka.

13. Je pravdou, že VPP Citibank (Slovakia) a.s., ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere v bode 28 stanovili, že klient nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky postúpiť, previesť, zmeniť, či akokoľvek disponovať s ktorýmkoľvek zo svojich práv či záväzkov podľa zmluvy o úvere. Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť či previesť ktorékoľvek zo svojich práv či záväzkov podľa zmluvy o úvere na tretie osoby. Klient svojim podpisom zmluvy o úvere dáva výslovný súhlas k prevzatíu záväzkov treťou osobou v prípadoch keď : a) tretia osoba je zo zmluvy Citigroup alebo b) trvá porušenie. V ostatných prípadoch musí získať súhlas klienta s prevzatím záväzkov banky treťou osobou. Takúto zmluvnú podmienku je potrebné považovať za neprijateľnú pre rozpor s dobrými mravmi, a preto absolútne neplatnú. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je zjavné, prečo by mal mať dodávateľ právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého, ak trvá porušenie alebo treťou osobou je osoba z Citigroup a spotrebiteľ mal takéto právo mať len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa. Jedná sa tak o zjavnú nerovnováhu práv účastníkov zmluvy, a to bez akejkolvek právnej relevancie. Navyše je potrebné prihliadnuť aj ku skutočnosti, že banka je osobitným subjektom, podliehajúcim dohľadu Národnej banky Slovenka, podnikajúcim aj podľa osobitného zákona o bankách, ktorému dlžník zveruje o sebe množstvo osobných a dôverných údajov a preto dlžníkovi môže záležať na tom, aby ostal v zmluvnom vzťahu len s týmto subjektom. Bez vplyvu na uvedené je skutočnosť, že citovaná zmluvná podmienka bola uvedená vo VPP a nebola dohodnutá individuálne. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Podstatou individuálne nevyjedanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu. Na základe uvedeného tak právni predchodcovia žalobcu neplatne postúpili svoju pohľadávku voči žalovanému až na žalobcu, ktorý tak nie je v tomto konaní aktívne legitimovaný. Ďalej je potrebné uviesť, že postúpenie pohľadávky na zahraničný subjekt (Debtinvest Limited, Serraghis Loan Management Ltd.), ktorý sa nachádza v rade veriteľov, ktorým bola predmetná pohľadávka postúpená, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> Právni predchodcovia žalobcu postúpili pohľadávku na žalobcu bez súhlasu spotrebiteľa. Slovenskými súdmi už bolo judikované, že postúpenie pohľadávky na neznámy zahraničný subjekt (v tomto prípade na

subjekt v Karibiku a na Cypre) výrazne sťažuje pozíciu spotrebiteľa a môže ho odradiť od efektívnej ochrany svojich práv, pretože spotrebiteľ by v prípade úspešného výsledku súdneho konania len ťažko uplatňoval svoje práva na náhradu trov konania, prípadne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo právo na primerané finančné zadosťučinenie (napr. rozsudok OS Prešov zo dňa 12.07.2010, č.k. 17C/56/2010 <<http://merit.slv.cz/17C/56/2010>>-54, rozsudok OS Prešov zo dňa 28.09.2010, č.k. 19Cb/164/2008 <<http://merit.slv.cz/19Cb/164/2008>>-139, rozsudok OS Prešov zo dňa 04.02.2011, č.k. 10C/141/2010 <<http://merit.slv.cz/10C/141/2010>>-102, rozsudok KS Trnava zo dňa 16.05.2012, sp. zn. 11Co/81/2011 <<http://merit.slv.cz/11Co/81/2011>>, rozsudok OS Košice okolie zo dňa 10.05.2012, č.k. 10C/130/2012 <<http://merit.slv.cz/10C/130/2012>>-76).

14. Postup zo strany právnych predchodcov žalobcu možno vyhodnotiť ako výkon práva priečiaci sa dobrým mravom. Odvolací súd k odvolacej námietke žalobcu ešte poznamenáva, že spotrebiteľský charakter uzatvorenej úverovej zmluvy síce nevyklučuje postúpenie pohľadávky v zmysle odvolateľom citovaných právnych predpisov, no napriek tomu aj takýto úkon odvolací súd považuje za porušenie práva spotrebiteľa s následkom rozporu s dobrými mravmi a neplatnosti takéhoto úkonu, ktorá neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou dohodnutých podmienok. Treba zdôrazniť, že ak by boli práva oboch zmluvných strán vyvážené, bolo by možné citovanú právnu úpravu aplikovať. Z obsahu zmluvy, ako bolo vyššie citované však jednoznačne vyplýva, že možnosť postúpiť pohľadávku bola žalovanému výslovne „zakázaná“, čo medzi účastníkmi vytvorilo hrubú zmluvnú nerovnováhu. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že opakovaným postupovaním pohľadávky sa žalovaný dostal do zhoršeného právneho postavenia pre prípad, že by sa svojich práv chcel domáhať nie od pôvodného veriteľa, ale od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, čím by bola zároveň značne diskriminovaný. Aj z tohto dôvodu takéto konanie žalobcu a jeho právnych predchodcov podľa odvolacieho súdu vykazovalo znaky sťaženia domáhania sa práv úverového dlžníka, čo podľa názoru súdu má znaky diskriminácie, ale aj vybočenie z pravidiel slušnosti a morálky.

15. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalobcu, odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu žalobcu odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

16. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne a právne správne potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.. Vzhľadom k výsledku odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalované 1/, 2/ a 3/. Nakoľko z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania na strane žalovanej 3/ nevyplýval a žalovaným 1/ a 2/ vznikli len trovy v rozsahu uhradených poštových poplatkov, odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, prihliadol na procesnú ekonómiu a rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).